

ratione ministerii Sacri, ac servitii personalis, non amittuntur propter omissam Fidei professionem. Sic a Sac. Congr. Conc. decisum fuisse refert Ugolinus *de Offic. et potest. Episcop.* cap. 50, § 16, num. 5. Gonzalez *ad Regul.* 8, Cancellar. § 6. *Proem.* num. 170. Garcias dict. cap. 3, n. 60. Trullench. dict. dub. 8, num. 9. Et sic tenet Rota in Varmiensi Canonice 28 April. et 18 Junii 1608, coram Sacrato. (18. Nisi tamen omnes redditus Canonice consistant in Distributionibus quotidianis, quia in tali casu, ut pœna adjecta per Concilium possit aliquid operari, et in aliquo verificari, debet intelligi de Distributionibus, ut recte advertit Ricciullus dict. lib. 1, cap. 13, num. 55. Trullench. dict. dub. 8, num. 10. Barbosa in Concil. Trident. sess. 24, *de Reformat.* cap. 12, num. 31, *de Offic. et potest. Episcop.* part. III, alleg. 61, num. 30, *de Canon.* cap. 17, num. 26, et lib. 1 *Juris univers.* *Ecclesiastic.* cap. 21, num. 74. (19. Prædicta pœna amissionis fructuum intelligenda est solum de fructibus decurrendis post lapsum duorum mensium, non vero de decursis ipsis duobus mensibus. Cum enim a Concil. concedantur duo menses ad Fidei professionem faciendam, possunt Canonici talem professionem differre usque ad ultimum diem primi bimestris absque culpa; adeoque etiam absque pœna; Garcias dict. cap. 3, num. 31. Reiffenstuel loc. cit. num. 193. Sanchez lib. II, in *Decalogum*, cap. 5, num. 10. Barbosa in Trident. sess. 24, *de Reformat.*, cap. 12, num. 32, *de Offic. et potest. Episcop.* alleg. 61, n. 23, et *de Canonice*, cap. 17, num. 22. (20. Professio Fidei ex post facta non proficit ad recuperandos fructus amissos post dictos duos menses, sed solum ad acquirendos futuros; Rota in Ovetensi Mercedis 12. Decembr. 1601, coram Coccino Decano, Navarrus consil. 11, num. 3, *de Jurejurand.* Azorius tom. II *Institut. moral.*, lib. VII, cap. 2, quæst. 4 et 5. Sanchez loc. cit. num. 5; Barbosa *de Canon.* cap. 17, num. 23, et in Tridentinum cit. sess. 24, cap. 12. Et ratio est, quia fructus præteriti Jure Concilii, jam semel sunt perditum, et regulariter quæ semel ipso Jure perditum sunt, non amplius acquiruntur; arg. cap. *Quam periculosum*, 8, caus. 7, q. 1 et l. *Quires suas*, 98, ff. *de Solutionibus*, ibi: « In perpetuum enim sublata obligatio restitui non potest. »

(21. Fructus Canonice, et Dignitatis ob omissionem professionis Fidei non acquisiti debent applicari in usus pauperum, vel in fabricam Ecclesiæ Beneficii, si indigeat. Deducitur clare ex Concil. Trident. sess. 13, *de Reformat.* cap. 1, § *Si quis autem*, ubi hoc ipsum statuit de fructibus Beneficiarum non residentium, ibi: « Si quis autem, quod utinam numquam eveniat, contra hujus Decreti dispositionem abfuerit, statuit Sacrosancta Synodus præter alias pœnas adversus non residentes sub Paulo III. impositas et innovatas, ac mortalis peccati reatum, quem incurrit, eum pro rata temporis absentiae fructus suos non facere, nec tuta conscientia, alia etiam declaratione non se-

cuta, illos sibi detinere posse, sed teneri, aut ipso cessante per Superiorem Ecclesiasticum illos fabricæ Ecclesiarum, aut pauperibus loci erogare. » Et colligitur ex eodem Concil. sess. 22, *de Reformat.* cap. 3, ubi similes fructus fabricæ Ecclesiæ, quatenus indigeat, aut alteri pio loco, arbitrio Ordinarii applicari jubentur, ibi: « Nec ejus quoquo modo Dominium acquirant, sed fabricæ Ecclesiæ, quatenus indigeat, aut alteri pio loco, arbitrio Ordinarii applicetur. » Et sic cum communi tenet Barbosa in Trident. sess. 24, cap. 12, *de Reformat.* lib. 1, *Juris Ecclesiast. univ.* cap. 21, num. 75, *de Offic. et potest. Episcop.* allegat. 61, num. 31, et *de Canon.* cap. 7, num. 27. (22. Intellige tamen hoc solum verificari in Canonice, et Dignitatibus habentibus fructus distinctos, et separatos a mensa Capitulari; et in Canonice, et Dignitatibus non habentibus fructus distinctos, et separatos a mensa Capitulari, fructus amissi ob non factam Fidei professionem spectant ad Capitulum, sicuti fructus non residentium, aut Excommunicatorum. Barbosa *de Offic. et potest. Episcop.* part. III, allegat. 61, num. 31. Garcias part. III, *de Benefic.* cap. 3, num. 36. Castropalao tract. 4. disp. 1, *de Fide*, punct. 19, num. 19. Reiffenst. lib. II, *Decr.* tit. 1, § 9, num. 206. (23. Nec Episcopus potest condonare hujusmodi fructus amissos ob non factam Fidei professionem. Sic decisum fuisse a Sac. Congregat. Concil. refert Garcias d. cap. 3, num. 53. Barbosa d. allegat. 61, num. 31. Episcopus enim nequit remittere pœnam a Concilio Generali inflictam, nisi in casibus sibi expresse permissis, quia lex Superioris per inferiorem dispensari non potest. Clementin. *Ne Romani*, 2, *de Election.* § 1, cap. *Inferior*, 4, distin. 21. c. *cum Inferior*, 16, *de Majorit. et Obed.* (24. Sed talium fructuum condonatio, et remissio potest fieri solummodo a Sancta Sede, vel Sac. Congregat. prout ipsamet Sac. Congregat. Concil. censuit, et benigne condonavit in Tuscanen. 4. Martii 1614, cuidam Angelo Constantino Cathedralis Ecclesiæ Tuscanensis Primicerio fructus omnes sui Primiceriatus, quos ob non emissam Fidei professionem suos non fecit, ut refert Barbosa *de Canon.* cap. 17, num. 22, et in *Summa Apostolicarum decis.* verb. *Professio Fidei* num. 7.

(25. Licet Canonice Cathedralis omnitentibus Fidei professionem possessio Canonice nihil suffragetur quoad fructuum perceptionem ex Trident. cit. sess. 24, *de Reformat.* cap. 12, ibi: « Fructus non faciant suos, nec illis possessio suffragetur; » (26. ipsa tamen possessio Canonice suffragatur eis quoad titulum, et proprietatem talis Canonice, et vocem habendam in Capitulo, et Jus præcedentiæ, et cætera alia Jura a die adeptæ possessionis; Concilium enim Tridentinum per citata verba non excludit tales Canonice a possessione Canonice quoad titulum, et proprietatem, et quoad alia Jura exinde eis competentia, sed impedit solummodo possessionis effectum, quoad fructuum perceptionem; et sic decisum fuisse a Sac.

Concil. Congreg. referunt Prosper de Augustino in addit. ad Quaranta verb. *Beneficiorum possessio*; Garcias d. cap. 5, num. 34. Ricciullus d. lib. 1, cap. 16, num. 30. Barbosa *de Offic. et potest. Episcop.* part. III, decis. 61, n. 27, et tenuit Rota in Varmiensi Canonice 28 Aprilis, et 13 Junii 1608, et 4 Febr. 1611, coram Cardinali Sacrato. (27. Et sic sentiunt passim Doctores. Unde possessores Dignitatum vel Canonice in Cathedralibus, qui non fecerunt Fidei professionem intra duos menses, jvantur regula de triennali ad effectum, ne possint molestari super titulo. Ita Flamin. Paris. *de Resignat. Benefic.* lib. 1, qu. ult. num. 4, et seq. Sanchez d. cap. 5, num. 9. Ricciullus d. cap. 16, num. 22. Castropalao d. punct. 19, num. 15. Barbosa lib. 1, *Jur. Ecclesiast. univers.* cap. 21, num. 79, et *de Offic. et potest. Episcop.* d. alleg. 61, num. 27, et *de Canon.* d. c. 17, num. 52, et in Trident. dict. sess. 24, *de Reform.* cap. 12, n. 37. Reiffenstuel lib. 1, *Decr.* tit. 1, § 9, n. 204, et alii. (28. Quoad fructus tamen retinendos non suffragatur, nec eis prodest etiam longissima possessio, quamdiu professionem Fidei non emiserint. Sic decisum fuisse a Sacra Concilii Congr. referunt Flamin. Paris. *de Resignat. Benefic.* lib. VIII, qu. 9, num. 122. Garcias dict. cap. 5, n. 34. Ricciullus d. c. 16, num. 13. Barbosa *de Offic. et potest. Episcop.* d. cap. 17, num. 19, et in Trident. dict. sess. 24, *de Reformat.* cap. 12, num. 33. (29. Unde Dignitates, et Canonice Cathedralis Ecclesiæ tenentur in conscientia etiam ante sententiam Judicis restituere ipsos fructus amissos ob non factam Fidei professionem. Ita Garc. part. III, *de Benefic.* cap. 3, n. 37. Azorius part. II, lib. VII, cap. 2, quæst. 1. Petrus de Ledesma tom. II, *Summa tract.* cap. 4, conclus. 10. Def. 1. Ugolin. dict. cap. 26, num. 4. Ricciullus d. cap. 13, num. 43. Monacell. tom. I, tit. 5, form. v, num. 30, ubi dicit contrariam sententiam tenentem non obligari tales Canonice, et Dignitates, ad restitutionem fructuum in conscientia ante sententiam condemnatoriam, videri ex paritate rationis damnatam ab Alexandro VII, die 24 Septembris 1665, propositione 20, in ordine, ibi: « Restitutio a S. Pio V, imposita Beneficiatis non recitantibus non debetur in conscientia ante sententiam declaratoriam Judicis, eo quod sit pœna; adeoque idem dicendum est in proposito. » Et ratio est ista, quia potissimum fundamentum eorum, qui sustinent, non obligare Concilium ad restitutionem talium fructuum in conscientia ante sententiam Judicis est, quia Decretum Concilii est pœnale; adeoque, quantum fieri potest, debere benignius interpretari juxta regul. 15 *Juris* in 6, ibi: « Odia restringi, et favores conveni ampliari; » et regul. 49 *Juris* in 6, ibi: « In pœnis benignior est interpretatio faciendâ; » sed restitutio a S. Pio imposita Beneficiatis non recitantibus Officium debet fieri in conscientia ante sententiam Judicis, non obstante, quod sit pœna, ut patet ex dicta damnata propositione; ergo videtur ex pari-

tate rationis idem dicendum in proposito. Tunc quia Concilium Tridentinum injungens Canonice, et Dignitatibus Ecclesiæ Cathedralis privationem fructuum ob omissam professionem Fidei, utitur iisdem verbis, quibus utitur S. Pius V, in Constitut. incip. *Ex proximo*, injungens Beneficiatis restitutionem fructuum ob omissam recitationem Officii. Dicit enim S. Pius V: « Beneficiorum suorum fructus pro rata omissionis Officii, et temporis suos non faciant. » Et Concilium loco cit. dicit etiam expresse: « Fructus non faciant suos; » adeoque si ex Tridentino tales Canonice, et dignitates ob omissam Fidei professionem fructus non faciunt suos, ita ut ex declaratione Sacre Congr. Conc. in Seguntina 18. April. 1590, relata a Garcia d. part. III, c. 3, n. 51, Barbosa in *Summ. Apostolic. Decision.* verb. *Professio Fidei*, n. 7, eos restituere teneantur; sequitur eos teneri, veluti rem alienam restituere etiam ante omnem sententiam condemnatoriam, eo vel maxime, quod Concilium loc. cit. post d. verb. *Fructus non faciant suos*, statim subjungit: « Nec illis possessio suffragetur; » et consequenter nullo titulo possunt in conscientia illos fructus sibi retinere etiam ante sententiam condemnatoriam Judicis, cum jam sint ab ipso Concilio sufficienter condemnati ad talem restitutionem faciendam; aliter contra Decretum Concilii multum ipsis suffragaretur possessio, ex quo ratione possessionis censerent posse tuta conscientia ipsos fructus tanquam suos percipere, et sibi retinere, donec condemnarentur a Judice, non obstante quod Concilium expresse declaret, « quod fructus non faciant suos. »

(30. Coadjutores Canonice, seu Dignitatum Cathedralium de rigore Juris Communis, seu Concilii Tridentini, non tenentur emittere professionem Fidei; quia Coadjutor durante Coadjutoria nondum est verus Canonice, cum nondum sit in possessione Canonice, sed solum Coadjutoria, et solum post mortem Coadjuti sit verus Canonice, adeo ut solum tunc sit ei assignanda Sedes, et ultima inter omnes, taliter quod eum præcedant Canonice ingressi etiam durante Coadjutoria, et post ejus receptionem; Nicol. Garcias *de Benefic.*, part. IV, cap. 5, num. 74 et 76, Gonzalez *ad regul.* 8, Cancell., *Glos.* 5, § 9, num. 110. Trullench. in *Expositione Decalogi*, lib. 1, c. 1, dub. 8, num. 1. Barbosa d. allegat. 61, num. 13 et 14, et *de Canon.*, cap. 17, num. 12. (31. Nec talem Fidei professionem tenentur facere Portionarii, Vicarii temporales, et alii provisivi de Capellaniis in Ecclesia Cathedrali; Garcias d. part. III, c. 3, num. 13. Sanchez, lib. II, *Decalog.*, cap. 5, num. 1. Barbosa lib. 1, *Juris Ecclesiast. univers.*, cap. 2, num. 64, et *de Canon.*, cap. 17, num. 13. Reiffenstuel., lib. 1, *Decretal.*, tit. 1, § 8, num. 166, et ratio est, quia supradicti omnes non comprehenduntur sub illis personis, quas Concilium Tridentinum cit. sess. 24, *de Reformat.*, cap. 12, et Pius IV, in *Constitut.*, incip. *Injunctum nobis* obligavit ad Fidei pro-

fessionem, ut legenti patet. Unde cum ibi saecula a Tridentino, et Pio IV, sint poenalia et novi juris inductiva, non debent extendi ultra personas expressas, juxta citat. Regul. 15 et 49 Juris, in 6. Vide supra n. 29. (32. Nec ad ipsam fidei professionem emittendam tenentur jure Tridentini Canonici, et Dignitates Ecclesiarum collegiatarum, et possidentes beneficia inferiora non curata. Sic decisum fuisse a Sac. Congregat. Concil. die 19 Februar. 1588, refert. Garcias de Benefic., part. III, c. 3, n. 11, et ratio est, quia Concil. Trident. loc. cit. et Pius IV, in dicta Constitutione, incip. *Injunctum nobis*, loquitur solummodo de Canonicatibus, et Dignitatibus in Ecclesiis cathedralibus, et de aliis beneficiis curam animarum habentibus, adeoque Trident. et Piana dispositio non est extendenda ad Canonicatus, et dignitates Ecclesiarum non cathedralium, et solummodo collegiatarum. Aliter illa adjecta limitatio in Ecclesiis cathedralibus careret effectu, et frustra membranas occuparet, Garcias d. part. III, de Benefic., cap. 3, num. 11. Sanch. cit. c. 5, num. 1. Squillant. d. quaest. 2, punct. 4, § 1, num. 9. Barb. d. alleg. 61, n. 15, et d. c. 17, de Canon., n. 14, et alii passim. (33. Fuit autem dictum, supradictos omnes non teneri ad talem fidei professionem de rigore juris communis, seu Conc. Trid. et d. constitutionis Pii IV, quia licet supradicti, et caeteri alii beneficiati non teneantur ad emittendam fidei professionem vigore Concilii Tridentini, et cit. constitutionis Pii IV, cum ibi sit sermo solum de obtinentibus Dignitates, et Canonicatus in Ecclesiis cathedralibus, et de habentibus beneficia Curata, tenentur tamen ipsam emitte- re vigore legum dioecesanarum, in quibus fere omnibus reperitur statutum, ut omnes beneficiati etiam in collegiatis, et quicumque etiam beneficia simplicia ubicunque obtinentes teneantur intra duos menses fidei professionem facere coram Episcopo, vel ejus Generali Vicario, ut expresse sancitum fuit in Synodo Alexandrina 1753, tit. 1, de Fidei professione post Antverpiensem de anno 1609, tit. 1, can. 14 et Mechliniensem de eodem anno 1609, tit. 1, can. 4, et alias passim (1).

ADDITIONES EX ALIENA MANU.

(34. De fidei professione emittenda a Canonicis diximus in addit. ad verb. *Beneficiatus*, art. 1. (35. Illud autem hic non omitendum, quod licet ex resolutionibus Sac. Congreg. Concilii interpretis allegatis ab auctore constans dictae Sacrae Congregationis

(1) Sic in locis quos complectitur, uti apud Giraldum Exposit. Juris Pontif., pag. 1012, Concilium Romanum, celebratum a Bened. XIII, ann. 1725, ad eam tenentur sequentes sub poenis in dicta Pii IV Const. latis, aliisque Episcoporum arbitrio statuendis.

I. Episcopi alique de clero recens ecclesiasticis beneficiis provisi, aut sacris ordinibus initiati in dioecesana Synodo primo celebranda. II. Dignitates, et canonicatus obtinentes post adeptam possessionem, tum in manibus Episcopi, vel ejus Vicarii Generalis, tum in capitulo intra bimestre. III. Beneficia cum animarum cura habentes, post ipsorum possessio-

sententia fuerit, quod fidei professio fieri nequeat per procuratorem, tamen dubitari potest an eadem Sac. Congreg. in hac ipsa sententia steterit in Toletana 17 Aprilis 1728, tum in Mindoninen. Fructuum 26 Junii 1756. Consule folia harum causarum, resolutionesque quoad ipsas edictas.

(36. Lex autem haec de facienda fidei professione non solvitur per consuetudinem etiam constantem, sed solum per expressam exemptionem; Benedict. XIV, Instit. Eccles. 60, num. 7. Confer de hac ipsa materia professionis fidei eundem sanctissimum dict. Instit. Eccl. 60, per tot.

ARTICULUS V.

Canonici quoad residentiam, chorum, et missam.

(1. Canonici sive cathedralium, sive collegiatarum tenentur saltem per novem menses residere in Ecclesiis sui Canonicatus, ita ut non liceat ipsis ultra tres menses ab eisdem quolibet anno abesse; salvis nihilominus earum Ecclesiarum constitutionibus, quae longius servitii tempus requirunt, sicque abstentiam trium mensium non concedunt. Concil. Trident. sess. 24, cap. 12 de Reform. ibi: « Præterea obtinentibus in eisdem cathedralibus, aut collegiatis dignitates, Canonicatus, præbendas, aut portiones, non liceat vigore cujuslibet statuti, aut consuetudinis ultra tres menses ab eisdem Ecclesiis quolibet anno abesse: salvis nihilominus earum Ecclesiarum constitutionibus, quae longius servitii tempus requirunt. » Concordat c. *Ex gestis*, 2, c. *Relat.* 4, c. *Conquerente* 6, c. *Cum ad hoc* 16, et c. *Clericus* 17 de Clericis non residentibus, c. *Ad hæc* 13, cap. *Exstirpanda* 30, § *Qui vero*, et cap. *Super inordinata* 35 de Præbend. (2. Menses tres, quibus Canonici quolibet anno abesse possunt, continere debent nonaginta dies, ita ut quilibet mensis suos triginta dies contineat, et dies isti possunt esse, vel continui, vel interpolati. Sic decisum fuisse a Sacra Congregatione Concilii refert Fagnan. in cap. *Licet* 35 de Præbend., n. 54 et 55. (3. Ita tamen, ut non omnes Canonici possint simul abesse eodem tempore, ne Ecclesia destituatur omni servitio, sed solum ea quota Canonicorum simul abesse possit, quae videbitur arbitrio Episcopi, et capitali, et Sanctissimus approbavit sententiam Congregationis ad se relatum, subdicens Concilium non dedisse tres menses capitulo, sed Canonicis; scilicet singulis per vices. Sic apud Fagnan. loc. cit. (4. Hujusmodi tres menses non

nem, infra idem tempus, in manibus tantummodo Episcopi, vel Vicarii Generalis, prout et in alterutris manibus. IV. Quicumque alia beneficia simplicia obtinentes. V. Item novus Vicarius Generalis, Vicarii foranei, Procuratores, et Promotores fisci episcopalis, Cancellarii, caeterique ministri ejusdem curiae. VI. Novi Concionatores etiam regulares. VII. Novi Confessarii etiam monialium. VIII. Docentes publice, vel privatim theologiam, philosophiam, jus canonicum, aut civile, vel inferiores quaslibet disciplinas etiam grammaticam. IX. Ac tandem medicinam et chirurgiam exercentes (EDIT. BARBELL.).

debent incurrere in Natale, aut in Pascha Domini, vel similes maximas solemnitates, aut in tempus Adventus, et Quadragesimæ, aut in dies Dominicos, et Festos totius anni. Ita decrevit Sacra Congreg. Conc. in Interamnen. 21 Jul. 1640, et alibi pluries, ut referunt Zerola, p. 1. Praxis Episcopalis, verb. *Privatio*, § 4, num. 2, dub. 3. Garcias, part. III, de Benefic., cap. 2, num. 315. Armendar. tit. de *Residentia*, num. 38. (5. Ad confi-ciendum spatium trium mensium non sunt computandæ horæ cujuslibet diei, sed dies integri absentiae tantum; neque ad constituendum servitium novem mensium colligendæ sunt punctaturæ, quas iis, qui novem partes punctaturarum ex duodecim, quæ ex servitio totius anni conflantur, deserviendo tulerint, servitio punctaturarum debito satisfecerint, sed ipsi dies residentiae, et servitii, sive continui fuerint, sive interpolati numerandi sunt, ut compleant numerum dierum novem mensium. Sic responsum fuisse a Sacra Congregat. Conc. refert Fagnan. loc. cit., n. 56. (6. Unde statutum Ecclesiae permittens, ut Canonici propter loci frigiditatem, et aeris intemperiem in uno ex novem mensibus residentiae, uni horæ tantum quotidie intersint pro lucrandis fructibus illius mensis, est quidem contra Tridentinum, adeo ut non interessent omnibus horis in prædicto mense amittant illam ratam fructuum, quam amitterent in aliis octo mensibus, singulis horis non interessendo; non tamen incidunt in poenam latam ab ipso Concilio, quasi abfuisset ultra tres menses. Sic respondit Sac. Congr. Conc. Episcopo Palentino, ut refert Fagnan. loco cit. n. 57.

(7. Fundationum privilegiis, quibus ultra tres menses Canonicis abesse licet, non est derogatum a Tridentino. Sic declaravit Sacra Congregatio 21 Februar. 1578, teste Fagnan. loc. cit. num. 58. (8. Nec ab ipso Tridentino sunt sublata statuta a Summo Pontifice confirmata, ut Canonici abesse possint ultra tres menses; Cardinalibus enim Sacrae Congregationis, die 7 Julii 1575, in diversa abeuntibus, Gregorius XIII, his auditis jussit servari statutum confirmatum, ut refert Fagnan. loc. cit. num. 59. (9. Imo cum postea dubitatum fuisset, an per Concilium esset sublatum quoddam statutum Ecclesiae Eboren., ante ipsum Concilium a Sede Apostolica confirmatum, ut Canonici semel in vita anno abesse possent Jerusalem proficiscendi causa, et sex mensibus, cum basilicam Sancti Petri quolibet quinquennio visitare vellent? Sacra Congregatio censuit statutum hujusmodi a Sede Apostolica confirmatum, non esse sublatum per Concilium; et ita etiam Sanctissimus probavit, ut refert Fagnan. ibid. n. 60. (10. Ut Canonici abesse possint tribus mensibus a Concilio permisis, nec Episcopi, nec capituli licentia, nec causa requiritur, et possunt Canonici tunc abesse etiam ex causa recreationis. Sic decisum fuisse a Sacra Congregat. Concil. referunt Zerola in Praxi Episcop., part. I, verb. *Privatio*, § 2, dub. 4. Garcias d. cap. 2, num. 314 et 315. Barbosa dict. allegat. 53,

num. 118. Fagnan. loc. cit. num. 52. Et sic novissime respondit Sacra Congregatio Concil. in Castrimaris 4 Maii 1737, pro absentia intra dioecesim; si tamen velint abesse extra dioecesim, requiritur licentia Episcopi, ut expresse statuit ibidem in responsione ad 2 dub. (11. Licet autem Canonici possint libere et licite abesse illis tribus mensibus, non tamen pro eo tempore lucrantur distributiones quotidianas, sed solum fructus grossos, seu præbendam. Sic declaravit Sacra Congregatio Concil., ut referunt Flaminio de Resignat., lib. I, q. 10, num. 63. Gonzal. ad regul. 8. Cancell., § 9, proemial. n. 182. Monet, de Distributionibus quotidianis, part. II, quaest. 2. Fagnan. loco cit., n. 32 et 93. Barbosa, dict. allegat. 53, n. 124. (12. Potest Episcopus ob legitimam causam dare Canonicis suis facultatem, ut possint abesse per quatuor menses. Sic decisum fuisse a Sacra Congr. Conc. referunt Armendar. loc. cit., n. 124. Comit., Respons. moral., lib. I, quaest. 59, n. 2. Garcias loc. cit., n. 411 et 413. Alzed. de Præstantia Episcop. dign., part. II, cap. 9, num. 39. Barbosa loc. cit., num. 123, et Fagnan. loco cit., n. 47, ubi dicit, quod Sanctissimus die 7 Octobris 1580, audita relatione Congregationis, imperitus est facultatem Episcopo, ut possit singulis annis, si sibi justa causa videbitur, licentiam concedere Canonicis non residendi per alium mensem ultra tres a Concilio eis concessos. (13. Si per specialem aliquarum Ecclesiarum constitutionem, aut consuetudinem longius servitii tempus requiratur, non est licitum Canonicis per tres menses abesse; sic expresse statuit Concil. dict. sess. 24, cap. 12, ibi: « Salvis nihilominus earum Ecclesiarum constitutionibus, quae longius servitii tempus requirunt. » Unde Fagnanus loc. cit., n. 51, refert quod Canonici per constitutiones suarum Ecclesiarum ad longius residentiae tempus adstrictis, atque postulantibus ex gratia vacationem trium mensium, Sacra Congregatio suo tempore semper abnuerit. (14. Dato tamen, quod alicujus Ecclesiae constitutum, aut consuetudo requirat servitium totius anni, tunc licitum est Canonicis per tres menses abesse. Sic refert Garcias, part. III, de Benefic., c. 2, n. 311 et 312, declarasse Sacram Congregationem in una Astoricensi, his verbis: « Decretum Concilii, cap. 12, sess. 24, concedit Canonicis absentiam trium mensium, si constitutiones Ecclesiae servitium totius anni requirunt. » Residentia enim totius anni nimis dura videtur, maxime spectata fragilitate humana. Sic tenet idem Garcias loc. cit. Barbosa dict. allegat. 53, n. 121. Armendar. loco cit., num. 35 et alii. Advertendum tamen est, quod in Atrien. cum Canonici Ecclesiae cathedralis assiduum singulis diebus servitium præstare solerent, et indultum vacationis per tres menses postularent, die 19 Decembr. 1722, rescriptum fuit: Pro gratia ad duos menses ut ad normam decreti editi in Farfen. 13 Novembris 1655, nempe quod omnes interesse divinis officiis deberent diebus Dominicis per omne tempus Adventus,